

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (deviata komora)

zo 4. decembra 2019*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Konkurné konania – Nariadenie (ES) č. 1346/2000 – Článok 3 ods. 1 – Žaloby, ktoré priamo vyplývajú z konkurzného konania a ktoré s ním úzko súvisia – Predaj nehnuteľnosti a zriadenie záložného práva – Žaloba o neúčinnosť podaná správcom konkurznej podstaty – Článok 25 ods. 1 – Výlučná právomoc súdov členského štátu, v ktorom začalo konkurzné konanie“

Vo veci C-493/18,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko) z 24. mája 2018 a doručený Súdnemu dvoru 26. júla 2018, ktorý súvisí s konaním:

UB

proti

VA,

Tiger SCI,

WZ, ako správca konkurznej podstaty UB,

Banque patrimoine et immobilier SA,

SÚDNY DVOR (deviata komora),

v zložení: predseda deviatej komory S. Rodin, sudcovia D. Šváby a K. Jürimäe (spravodajkyňa),

generálny advokát: M. Bobek,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- UB, VA a Tiger SCI, v zastúpení: J. Ghestin, avocat,
- Banque patrimoine a immobilier SA, v zastúpení: P. Spinosi, avocat,
- francúzska vláda, v zastúpení: D. Colas, D. Dubois a E. de Moustier, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: francúzština.

– Európska komisia, v zastúpení: M. Wilderspin, splnomocnený zástupca,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 ods. 1 a článku 25 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní (Ú. v. ES L 160, 2000, s. 1; Mim. vyd. 19/001, s. 191).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi UB na jednej strane a VA, Tiger SCI, WZ ako správcom konkurznej podstaty UB a Banque patrimoine et immobilier SA na druhej strane vo veci predaja nehnuteľností pôvodne patriacich UB a veci záložných práv, ktoré zriadil UB k týmto nehnuteľnostiam v prospech Banque patrimoine et immobilier SA, ako aj žaloby, ktorú podal WZ s cieľom, aby tieto transakcie boli vyhlásené za neúčinné voči konkurznej podstate.

Právny rámec

Nariadenie č. 1346/2000

- 3 Odôvodnenia 2 a 6 nariadenia č. 1346/2000 uvádzajú:

„(2) Riadne fungovanie vnútorného trhu si vyžaduje účinné a efektívne fungovanie cezhraničných konkurzných konaní a na dosiahnutie tohto cieľa, ktorý patrí do rozsahu súdnej spolupráce v občianskych veciach v zmysle článku 65 zmluvy, je potrebné prijať toto nariadenie.

...

(6) V súlade so zásadou proporcionality by sa toto nariadenie malo obmedziť na ustanovenia o súdnej právomoci na začatie konkurzného konania a na rozsudky, ktoré sú vynesené priamo na základe konkurzného konania a ktoré sú s takýmto konaním úzko späté. Okrem toho by toto nariadenie malo obsahovať ustanovenia o uznávaní takých rozsudkov a o príslušnom práve, ktoré tiež spĺňajú túto zásadu.“

- 4 Podľa článku 1 ods. 1 tohto nariadenia:

„Toto nariadenie sa vzťahuje na kolektívne konkurzné konania, pri ktorých ide o čiastočné alebo úplné zbavenie majetku dlžníka a vymenovanie likvidátora [správcu konkurznej podstaty – *neoficiálny preklad*].“

- 5 Článok 3 uvedeného nariadenia, nazvaný „Medzinárodná súdna právomoc“, stanovuje v odseku 1:

„Právomoc na začatie konkurzných konaní majú sudy členského štátu, na ktorého území sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka. Pri obchodných spoločnostiach a u právnických osôb sa v prípade neprítomnosti dôkazu o opaku za centrum hlavných záujmov považuje miesto, kde majú svoje registrované sídlo.“

6 Článok 4 toho istého nariadenia stanovuje:

„1. Ak v tomto nariadení nie je stanovené inak, konkurzné konania a ich účinky sa riadia právom členského štátu, na území ktorého sa toto konanie začne; tento štát sa ďalej označuje ako ‚štát, v ktorom sa konanie začne‘.

2. Právo štátu, v ktorom sa konanie začne, stanoví podmienky začatia takéhoto konania, jeho vedenie a uzavretie. Stanoví najmä:

...

m) pravidlá týkajúce sa neplatnosti, odporovateľnosti a nevyhmáhatelnosti právnych úkonov, ktoré poškodzujú všetkých veriteľov.“

7 Článok 16 ods. 1 prvý pododsek nariadenia č. 1346/2000 stanovuje:

„Každé súdne rozhodnutie o začatí konkurzného konania vynesené súdom členského štátu, ktorý má právomoc podľa článku 3, sa uznáva vo všetkých ostatných členských štátoch od chvíle, keď nadobudne účinnosť v štáte, v ktorom sa konanie začne.“

8 Podľa článku 25 ods. 1 tohto nariadenia:

„Súdne rozhodnutia vynesené súdom, ktorého rozhodnutie o začatí konania sa uznáva v súlade s článkom 16 a ktoré sa týkajú priebehu a uzavretia konkurzného konania a súdom schválených vyrovnaní, sa budú taktiež uznávať bez ďalších formalít. ...

Prvý pododsek sa vzťahuje aj na súdne rozhodnutia priamo vyplývajúce z konkurzného konania a súdne rozhodnutia s ním úzko súvisiace, aj vtedy, ak ich vynesie iný súd.

Prvý pododsek sa vzťahuje aj na súdne rozhodnutia týkajúce sa ochranných opatrení prijatých po podaní žiadosti o začatie konkurzného konania.“

Nariadenie (ES) č. 44/2001

9 Článok 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42) vo svojom odseku 1 a odseku 2 písm. b) stanovuje:

„1. Toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Nevzťahuje sa osobitne na príjmy, colné a správne veci.

2. Toto nariadenie sa neuplatňuje na:

...

b) konkurzné konania, konania týkajúce sa vyrovnania zadlžených obchodných spoločností alebo iných právnických osôb a podobné konania“.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 10 Dňa 7. augusta 2008 bolo spoločnosti Wirecard, založenej podľa nemeckého práva, doručené uznesenie vydané súdom Spojeného kráľovstva o zmrazení aktív UB, ktorý je holandským štátnym príslušníkom. K tomuto dátumu bol pán UB vlastníkom bytu a komplexu budov vo Francúzsku.
- 11 Dňa 22. augusta 2008 pán UB a jeho sestra VA podpísali pred francúzskym notárom akt o uznaní dlhu, ktorým UB uznal, že svojej sestre VA dlhuje sumu vo výške 500 000 eur z titulu rôznych pôžičiek, zaviazal sa vrátiť jej túto sumu najneskôr do 22. augusta 2017 a zriadil v prospech pani VA záložné právo v druhom poradí na byt a komplex budov, ktoré vlastnil vo Francúzsku.
- 12 V dňoch 18. a 24. marca 2010 pán UB tieto nehnuteľnosti predal a zaplatil sumy vo výške 395 000 eur a 780 000 eur spoločnosti Tiger, ktorú 25. februára 2010 založila pani VA, pričom pani VA mala vo vlastníctve 90 % akcií tejto spoločnosti.
- 13 Dňa 10. mája 2011 vyhlásil Croydon County Court (Okresný súd Croydon, Spojené kráľovstvo) osobný bankrot pána UB na jeho vlastnú žiadosť podľa nariadenia č. 1346/2000 a relevantných ustanovení Spojeného kráľovstva o platobnej neschopnosti. Dňa 1. júla 2011 bol pán WZ menovaný za správcu konkurznej podstaty pána UB, pričom toto menovanie nadobudlo účinnosť 6. júla 2011.
- 14 Na žiadosť pána WZ povolil Croydon County Court (Okresný súd Croydon) 26. októbra 2011 pánovi WZ podať návrh na francúzske súdy s cieľom na jednej strane zapísať uznesenie o vyhlásení konkurzu a na druhej strane získať rozhodnutie, ktorým sa konštatuje, že predaj nehnuteľného majetku uvedeného v bode 12 tohto rozsudku, ako aj záložné práva k nehnuteľnostiam, ktorými bol tento majetok zatažený v prospech pani VA (ďalej len „predmetné predaje a záložné práva k nehnuteľnostiam“), boli transakciami bez skutočného alebo podstatného protiplnenia v zmysle relevantných ustanovení konkurzného práva Spojeného kráľovstva. Pán WZ chcel takto dosiahnuť vydanie rozhodnutia, ktorým by sa umožnilo opätovné zahrnutie týchto nehnuteľností do majetku pána UB v konkurze na účely ich speňazenia.
- 15 Dňa 12. decembra 2011 pán WZ konajúci ako správca konkurznej podstaty pána UB podal na Tribunal de grande instance de Paris (Súd prvej inštancie Paríž, Francúzsko) žalobu proti pánovi UB, pani VA a spoločnosti Tiger, ktorou sa domáhal určenia neúčinnosti predmetného predaja a zriadenia záložných práv k nehnuteľnostiam voči tejto konkurznej podstate. Banque patrimoine et immobilier, ktorá financovala nadobudnutie týchto nehnuteľností, vstúpila do konania ako vedľajší účastník konania.
- 16 Keďže Croydon County Court (Okresný súd Croydon) dospel k záveru, že pán UB porušil svoje zákonné povinnosti tým, že neposkytol dostatočné informácie o existencii neoznámených aktív, ktoré sa nenachádzali v Spojenom kráľovstve, Croydon County Court (Okresný súd Croydon) nariadil 3. júla 2012, že plynutie automatickej lehoty na ukončenie konkurzného konania sa prerušuje, kým pán UB tieto povinnosti nesplní. Rozsudkom z 19. novembra 2013 tento súd nakoniec rozhodol o zrušení tohto prerušenia a rozhodol, že dátum skutočného ukončenia konkurzu pána UB je dátum tohto rozsudku.
- 17 Rozsudkom z toho istého dňa, teda z 19. novembra 2013, Tribunal de grande instance de Paris (Súd prvej inštancie Paríž) rozhodol, že predmetné predaje a záložné práva k nehnuteľnostiam sú voči pánovi WZ ako správcovi konkurznej podstaty pána UB neúčinné do výšky zostávajúcich dlžných súm voči veriteľom. Rozsudkom z 13. mája 2016 Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž, Francúzsko) nielen potvrdil túto neúčinnosť, ale navyše rozhodol, že táto neúčinnosť nemá byť ani takto obmedzená.

- 18 Pán UB podal odvolanie proti tomuto rozsudku na vnútroštátny súd Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko). Pani VA a spoločnosť Tiger podali vzájomné odvolanie proti tomuto istému rozsudku, rovnako ako aj pán WZ v postavení správcu konkurznej podstaty pána UB. Na podporu svojich odvolaní pána UB, pani VA a spoločnosť Tiger tvrdia, že podľa článku 3 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000 súdy členského štátu, na ktorého území sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka, sú oprávnené na začatie hlavného konkurzného konania. Tvrdia takisto, že Súdny dvor rozhodol v rozsudkoch z 12. februára 2009, Seagon (C-339/07, EU:C:2009:83), a zo 16. januára 2014, Schmid (C-328/12, EU:C:2014:6), že toto ustanovenie sa musí vykladať v tom zmysle, že súdy členského štátu, na ktorého území bolo začaté konkurzné konanie, majú právomoc na prejednanie odporovacej žaloby v konkurznom konaní. Pán UB, pani VA a spoločnosť Tiger sa domnievajú, že v predmetnom prípade iba súdy Spojeného kráľovstva majú právomoc rozhodovať o žalobe týkajúcej sa neúčinnosti dotknutých predajov a záložných práv k nehnuteľnostiam, keďže konkurzné konanie proti pánovi UB bolo začaté v Spojenom kráľovstve. Preto Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž) tým, že aj bez návrhu nevyhlásil, že vo veci nemá právomoc, porušil najmä článok 3 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000.
- 19 Pán WZ tvrdí, že francúzske súdy vyvodzujú vo veci samej svoju medzinárodnú právomoc z rozhodnutia Croydon County Court (Okresný súd Croydon) z 26. októbra 2011, ktorým mu tento súd povolil podať návrh na francúzske súdy. Toto rozhodnutie má byť na základe článku 25 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000 uznané vo Francúzsku bez ďalších formalít.
- 20 Vnútroštátny súd uvádza, že z judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa článku 3 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000 vyplýva, že súdy členského štátu, v ktorom začalo konkurzné konanie, majú právomoc rozhodovať o odporovacej žalobe v konkurznom konaní. Tento súd má však pochybnosti, pokiaľ ide o kvalifikáciu žaloby, o ktorú ide vo veci samej, a o vzťahu tohto ustanovenia nariadenia č. 1346/2000 s jeho článkom 25 ods. 1 s cieľom určiť súd, ktorý má medzinárodnú právomoc rozhodovať v spore vo veci samej.
- 21 Za týchto podmienok Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:
- „1. Možno považovať žalobu správcu konkurznej podstaty ustanoveného súdom členského štátu, ktorý začal konkurzné konanie, ktorej cieľom je vyhlásiť za neúčinné voči tomuto konkurznému konaniu záložné práva k nehnuteľnostiam dlžníka nachádzajúce sa v inom členskom štáte, ako aj predaj týchto nehnuteľností uskutočnený v tomto štáte, a tak vrátiť tieto nehnuteľnosti do majetku dlžníka, za priamo vyplývajúcu z konkurzného konania a s ním úzko súvisiacu?
  2. V prípade kladnej odpovede, majú súdy členského štátu, v ktorom sa konkurzné konanie začalo, výlučnú právomoc rozhodnúť o tejto žalobe správcu konkurznej podstaty, alebo naopak, majú túto právomoc len súdy členského štátu, v ktorom sa nachádzajú nehnuteľnosti, prípadne existuje medzi týmito súdmi konkurenčná právomoc a za akých podmienok?
  3. Pokiaľ by rozhodnutie, ktorým súd členského štátu, v ktorom sa začalo konkurzné konanie, oprávňuje správcu konkurznej podstaty podať v inom členskom štáte žalobu, v zásade patrilo do právomoci súdu, ktorý začal konkurzné konanie, môže mať toto rozhodnutie za následok založenie súdnej právomoci tohto iného štátu v tom zmysle, že toto rozhodnutie predovšetkým možno považovať za rozhodnutie týkajúce sa priebehu konkurzného konania v zmysle článku 25 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000 a z toho titulu môže byť uznané bez ďalších formalít uplatnením tohto istého ustanovenia?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej a druhej otázke

- 22 Svojou prvou a druhou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000 vykladať v tom zmysle, že žaloba správcu konkurznej podstaty, určeného súdom členského štátu, na ktorého území bolo začaté konkurzné konanie, ktorej cieľom je vyhlásenie neúčinnosti predaja nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v inom členskom štáte voči veriteľom ako celku, ako aj neúčinnosti záložného práva zriadeného k tejto nehnuteľnosti, patrí do výlučnej právomoci súdov prvého uvedeného členského štátu.
- 23 Článok 3 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000 priznáva súdom členského štátu, na ktorého území sa nachádza centrum záujmov dlžníka, výlučnú právomoc na začatie hlavného konkurzného konania (rozsudok zo 14. novembra 2018, Wiemer & Trachte, C-296/17, EU:C:2018:902, bod 23 a citovaná judikatúra).
- 24 Treba určiť, či sa toto ustanovenie má vykladať v tom zmysle, že táto výlučná právomoc sa vzťahuje aj na žalobu o neúčinnosť aktov uzatvorených na úkor práv celku veriteľov, akou je tá, ktorá bola podaná vo veci samej.
- 25 V tejto súvislosti treba v prvom rade uviesť, že Súdny dvor na základe odôvodnenia 6 nariadenia č. 1346/2000 a v záujme zabezpečenia potrebného účinku tohto nariadenia rozhodol, že článok 3 ods. 1 uvedeného nariadenia priznáva súdom členského štátu, ktorý má právomoc začať konkurzné konanie, medzinárodnú právomoc rozhodovať o žalobách, ktoré vyplývajú priamo z tohto konania a ktoré sú s ním úzko spojené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. apríla 2012, F-Text, C-213/10, EU:C:2012:215, body 26 a 27, ako aj citovanú judikatúru).
- 26 Na určenie, či žaloba patrí do medzinárodnej právomoci súdov členského štátu, na ktorého území bolo konkurzné konanie začaté, tak treba určiť, či táto žaloba zodpovedá týmto dvom kumulatívnym kritériám.
- 27 Pokiaľ ide o prvé kritérium, na určenie, či žaloba vyplýva priamo z konkurzného konania, je potrebné poznamenať, že podľa judikatúry Súdneho dvora rozhodujúcim kritériom na stanovenie oblasti, do ktorej patrí určitá žaloba, nie je procesný kontext, do ktorého táto žaloba patrí, ale jej právny základ. Podľa tohto prístupu je potrebné preskúmať, či právo alebo povinnosť, ktoré sú základom žaloby, majú svoj pôvod vo všeobecných pravidlách občianskeho alebo obchodného práva, alebo v odchylných pravidlách, ktoré sú osobitné pre konkurzné konania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. novembra 2017, Tünkers France a Tünkers Maschinenbau, C-641/16, EU:C:2017:847, bod 22 a citovanú judikatúru).
- 28 Pokiaľ ide o druhé kritérium, na to, aby sa určilo, či žaloba úzko súvisí s konkurzným konaním, takisto z ustálenej judikatúry vyplýva, že na rozhodnutie, či sa uplatní dôvod na vylúčenie uvedený v článku 1 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 44/2001, je určujúca intenzita vzťahu existujúceho medzi touto žalobou a konkurzným konaním (rozsudok z 9. novembra 2017, Tünkers France a Tünkers Maschinenbau, C-641/16, EU:C:2017:847, bod 28 a citovaná judikatúra).
- 29 V druhom rade Súdny dvor vyvodil z analýzy príslušných pôsobností nariadení č. 44/2001 a 1346/2000, ako aj z cieľov sledovaných nariadením č. 1346/2000, že súdy členského štátu, na ktorého území bolo začaté konkurzné konanie, uvedené v článku 3 ods. 1 tohto nariadenia, majú výlučnú právomoc na prejednanie žalôb, ktoré priamo vyplývajú z tohto konania a ktoré s ním úzko súvisia (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. novembra 2018, Wiemer & Trachte, C-296/17, EU:C:2018:902, bod 36).

- 30 V predmetnom prípade z prvkov uvedených vnútroštátnym súdom vyplýva, že na jednej strane žaloba, o ktorú ide vo veci samej, má právny základ v právnych predpisoch Spojeného kráľovstva, ktoré sa konkrétne týkajú platobnej neschopnosti. Na druhej strane túto žalobu podal, s výhradou overení, ktoré prináleží vykonať v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu, správca konkurznej podstaty pána UB v rámci svojej všeobecnej funkcie spravovať a speňažiť konkurznú podstatu v záujme veriteľov.
- 31 Žaloba správcu konkurznej podstaty vymenovaného súdom členského štátu, v ktorom bolo začaté konkurzné konanie, ako je konanie vo veci samej, ktorej cieľom je vyhlásiť neúčinnosť záložných práv k nehnuteľnosti voči konkurznej podstate, zapísaných na nehnuteľnosti nachádzajúce sa v inom členskom štáte, ako aj neúčinnosť predaja týchto nehnuteľností, vyplýva priamo z tohto konania a úzko s ním súvisí.
- 32 Z úvah uvedených v bodoch 27 až 31 tohto rozsudku vyplýva, že takáto žaloba patrí do výlučnej právomoci súdov členského štátu, na ktorých začalo konkurzné konanie.
- 33 Toto odôvodnenie nemožno spochybníť tým, že žaloba vo veci samej sa týka nehnuteľného majetku, ktorý sa nachádza na území iného členského štátu, ako je členský štát, na ktorého území sa konkurzné konanie začalo.
- 34 Nariadenie č. 1346/2000 totiž nestanovuje žiadne pravidlo priznávajúce súdom miesta, kde sa nachádzajú nehnuteľné majetky, medzinárodnú právomoc rozhodovať o žalobe, ktorej cieľom je opätovné začlenenie tohto majetku do konkurznej podstaty v rámci konkurzného konania. Koncentrácia všetkých žalôb priamo súvisiacich s konkurzným konaním pred súdmi členského štátu, na ktorého na území začalo toto konkurzné konanie, je v súlade s cieľom zvýšiť účinnosť a zrýchliť konkurzné konania s cezhraničným dosahom, uvedeným v odôvodneniach 2 a 8 nariadenia č. 1346/2000 (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. novembra 2018, *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, bod 33 a citovanú judikatúru).
- 35 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na prvú a druhú otázku odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000 sa má vykladať v tom zmysle, že žaloba správcu konkurznej podstaty vymenovaného súdom členského štátu, na ktorého území bolo začaté konkurzné konanie, ktorej predmetom je, aby boli vyhlásené za neúčinné voči celku veriteľov tak predaj nehnuteľnosti, ktorá sa nachádza v inom členskom štáte, ako aj zriadenie záložného práva k nej, patrí do výlučnej právomoci súdov prvého uvedeného členského štátu.

O tretej otázke

- 36 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 25 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000 vykladať v tom zmysle, že rozhodnutie, ktorým súd členského štátu, v ktorom bolo začaté konanie, oprávňuje správcu konkurznej podstaty podať žalobu v inom členskom štáte, aj keď táto žaloba patrí do výlučnej právomoci tohto súdu, spôsobuje, že sa prizná medzinárodná právomoc súdom tohto iného členského štátu.
- 37 Článok 25 ods. 1 prvý pododsek nariadenia č. 1346/2000 stanovuje, že rozhodnutia týkajúce sa priebehu a skončenia konkurzného konania vydané súdom, ktorého rozhodnutie o začatí konania sa uznáva v súlade s článkom 16 tohto nariadenia, sa uznávajú bez ďalších formalít. Druhý pododsek odseku 1 navyše stanovuje, že prvý odsek sa uplatňuje takisto na rozhodnutia, ktoré vyplývajú priamo z konkurzného konania a ktoré s ním úzko súvisia, aj keď ich vydal iný súd.
- 38 Článok 25 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000 však nemožno vykladať v zmysle, ktorý by spochybňoval výlučnú povahu medzinárodnej právomoci súdov členského štátu, na ktorého území bolo začaté konkurzné konanie, na prejednanie žalôb, ktoré vyplývajú priamo z tohto konania a ktoré s ním úzko súvisia.

- 39 V každom prípade tento článok stanovuje zjednodušený systém uznávania a výkonu rozhodnutí o začatí konania a nie mechanizmus určenia medzinárodnej právomoci v prospech iného súdu, ako je ten, ktorý má výlučnú právomoc na základe článku 3 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000.
- 40 V tejto súvislosti Súdny dvor rozhodol, že článok 25 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 1346/2000 sa týka výlučne uznávania a vykonateľnosti rozhodnutí, ktoré priamo vyplývajú z konkurzného konania a ktoré s takýmto konaním úzko súvisia, aj keď sú vydané iným súdom členského štátu, na ktorého území bolo konkurzné konanie začaté. Uvedené ustanovenie teda len pripúšťa možnosť, aby súdy členského štátu, na ktorého území bolo začaté konkurzné konanie podľa článku 3 ods. 1 tohto nariadenia, rozhodovali tiež o žalobe, ktorá priamo vyplýva z tohto konania a ktorá s ním úzko súvisí, či už ide o súd, ktorý začal konkurzné konanie v zmysle uvedeného článku 3 ods. 1, alebo o iný súd tohto istého členského štátu, ktorý má územnú a vecnú právomoc konať (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. novembra 2018, *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, bod 42 a citovanú judikatúru).
- 41 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba odpovedať na tretiu otázku tak, že článok 25 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000 sa má vykladať v tom zmysle, že rozhodnutie, ktorým súd členského štátu, na ktorom začalo konkurzné konanie, povolí správcovi konkurznej podstaty podať v inom členskom štáte žalobu, aj keď táto žaloba patrí do výlučnej právomoci tohto súdu, nemôže spôsobiť, že by sa súdom tohto iného členského štátu zverila medzinárodná právomoc.

O trovách

- 42 Vzhľadom na to, že konanie má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (deviata komora) rozhodol takto:

- Článok 3 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní sa má vykladať v tom zmysle, že žaloba správcu konkurznej podstaty vymenovaného súdom členského štátu, na ktorého území bolo začaté konkurzné konanie, ktorej predmetom je, aby boli vyhlásené za neúčinné voči celku veriteľov tak predaj nehnuteľnosti, ktorá sa nachádza v inom členskom štáte, ako aj zriadenie záložného práva k nej, patrí do výlučnej právomoci súdov prvého uvedeného členského štátu.**
- Článok 25 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000 sa má vykladať v tom zmysle, že rozhodnutie, ktorým súd členského štátu, na ktorom začalo konkurzné konanie, povolí správcovi konkurznej podstaty podať v inom členskom štáte žalobu, aj keď táto žaloba patrí do výlučnej právomoci tohto súdu, nemôže spôsobiť, že by sa súdom tohto iného členského štátu zverila medzinárodná právomoc.**

Podpisy